И 76
5(14)

Изгаряше е лягъл вечеръ на легло, съ кея е сривалъ
сутрина. Много го той не е пущалъ горе отъ ръка
утъ дежурящия прикарвали ~~въ~~ непрекъснато
писане. Бе сви на масата и да пише беше образъ
неизтлъчен у него и нищо не беше му болково
резко въ годините колкото кога гледаше
го полека полека просвирт му се откъсваха вече
да изрежъ ровя горе колко е бало най вторнитъ
му другаръ, другаръ и неродъ (неразумъ) ~~въ глъбини и др~~ какво
~~и въ пъсвия~~ какво и въ горни дъна и въ дъ
дни — въ горнитъ упъмнение, въ дъмнитъ новъ изворъ
на пъмнско удовлъствие. И той ~~не~~ е дохождалъ
въ дохъдъ на когато да не го е говарвалъ на масъ
да пише съ едно спокойствие и въ едно безгри
жие за всичко на около и въ нъ, съ сребриводе
му коса която увенчава е ~~е~~ като ореолъ широко
му и горо чело и придаваше го голъма
живость на румяно му свъжо лице? Тъй
маса той непомуска до самий моментъ когато
последъната дреска на животъ го свои на легло
два три дни преди да почине. Во когато мъртъв да
лежи самъ, той не ся отдъляше отъ нея; когато прекъсна да лежи
вече се разбуждаше, пъ писъваше да го заведатъ
готъ и сядеше цъль денъ, докъ вечеръ си лягаше. Въ кара-

Гръцки архив София